

עין משפט
גר מצודה

בזה א מ"י פ"ה מהל'
 מעשי"ק הלכה יח:
 פ"ב ב מ"י שם הלכה כ:
 פ"ג ב מ"י פ"ג מהלכות
 כסויות הלכה י ופרק יט
 מהלכות פסח"ת הלכה ט ועין
 עוש"ק ח"ד פ"י שו"ת ב:
 בזה ד מ"י פ"ה מהל'
 מעשי"ק הלכה יח:

תורה אור השלם

1. והבזק המקריב את עלת איש שר העלה אשר והקריב לבזק לו ידית: ויקרא ז. ח
2. והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ויקרא א. ו
3. כחטאת באשם חורה אחת להם הבזק אשר יבשר בו לו ידית: ויקרא ג. ז

מוסף רע"י

במה שבידו ופרץ למאי חיי אלס
פסול הוא אמר רבא לעירי והשתא
עורו גופיה לא חיי דבייתא קודם
הפטש זריקה דתמלתא דנכחטא בפסול
ו"ל דהתם ^(א) לאחר שחטת האלס יכול
הביא הכפר קודם זריקה קרינא ביה
מלבד א"ל הכפרים אשר יכפר בו כיון
דעריין ^(ב) גמור ^(ג) הלכך לא חשיב
פסול דקודם זריקה ומיהו קשה כיון
דאינא הפסול בידם ^(ד) מה לי קודם
וזריקה ומה לי לאחר זריקה וי"ל
דהי וכו' שגמא עריפא דבני
מעיים לרבי חנינא סגן הסהנים הואיל
ולא הוכר קודם הפטש לרבי
וקודם זריקה לרבי אלעזר מרנא
וכן העיר (ב"ר) ^(ה) וקשה דהנא
במסכתא דפסחים הביא את אשמו
קודם גזילו לא יאז אחר ממרס דדמו
ששביא גזילו אלא תעובר זורמא
ומא לרבי השריפא אלאא א"ל תקנה
להביא הגול קודם ^(ו) ששטח ואין
לומר היינו מדרכין הא ^(ז) טניא
בסופא גבי מנורה (לעיל) ^(ח) (דף ה"א)
הקדים מנורה לאשמו לא יאז אחר
ממרס דדמו אלא תעובר זורמא
לרבי השריפא ומהא מוכח פ' קמא
דמנחות (דף ה' ה') יש מחבור זמן לבו
ביום וי"א דמן השריפא פסול לרין
עובר זורמא דמנחה פסול כעל זורמא
(פסחים דף ט"ז ב') לא שפסולו בגופו ישך
מיד דגס ונכחטא תעובר זורמא
ושפולו ^(י) בגופו א"ל כמו פסול ועריפא
נגלה אכל הקדמה ^(יא) ברוך:

האי אשר הקריב מאי עביד ליה
ליה מלו יהיה רבי ישמעאל ל

לִיקוּמִים

[illegible]

להאכילו לנים. וכן מביא רש"י
שלימה שלח החי' שם אל
ועליו לא שבו, וזהו שם אל
כי חיה הלכה ביום ואף יצ'
לא אמר לא שבו, והתירוץ מוסת
אבל לא החזיר סתמה לא
ספרים שזוה"ס שם אחר כן
הלכה כדברי המס' בשם
מקבולה ועוד בשפ"ה, ורש"י
אין גורם שם אלא ואלא
כדברי המס' ולא אמר
אמור קרי' מרש' ורש"י
דאי' חזקו מן המס' מבי
לא ואולי ועוד שנוא מבי
השפ"ה והמס' אמרים אין לא
היה חזקו אלא לנפול הלכה כן
מקד' המלכות כן נזכר על שם

נאמר בעולה לו יהיה ונאמר
אף כאן עצמותיו מותרין מוס
שכן בשרו מותר לו יהיה
שאינע בהן פסול קודם להם
ועורותיהן לכהנים ^אאמר להם
שיצא לבית השרפה ^באמר
הכבוד ונמצא טריפה שיאותו
ראינו ^אראה אלא יצא לבית
לא זכו הכהנים בעורה ואע"פ
כרבי שמעון היא דאמר אין זו
כל הקדשים שאינע בהן פסול
הפשיטן עורותיהן לכהנים אלא
עצמו רישא רבי אלעזר ברבי
היא רישא נמי רבי היא ומוהר
מדרשא ר"א ברבי שמעון ^א
אין מראה על עור חלוק בפני עצמו
אחר הפשטן: **עורופין לכהנים.** ואפלי
עור חלוק בפני עצמו בלא הרגלה בשר
לפסע קודם זריקה. מדה סוף דאין
הכהנים צעורה טעמא משום הפסול דאין
וכה מוצא בצשר זכר הכהנים צעורה ומש
וכל שכן כשהוא עם הצשר דאין צד מראה
הצשר כשהוא קדקאמר רבי אלעזר דה
ופסל בצשר פסול זריקה ורק הדין
זריקה אחיז וזריקה ושפיל ליה וכל ש

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

ים וזיקה. משמע הכא דלכ"ע היכא שט וקודם וזיקה אין הדם מרצה על א (ב"ק דף קיא.) אמר גבי נתן אשם וזו בני יהויריב וההריבו את האשם וכו'

לא יהו כהנים זכאין ב
מ"מ עור העולה אין
עורות קדשי קדשים ב
אשר הקריב יכול שיה
קלים ת"ל עולה מה
כל קדשי קדשים יור
העולה אין לי אלא
קדשים מניין ודין הוא
בבשרה זכו בעורה
בכשרן אינו דין שזוכו
שוכה בכשר ולא זכה
לא זכה במקצת תאמר
הואיל זוכו במקצת ז
כל עצמו לא הוציא
בלבד שבכל מקום ה
"פרים הנשרפין ושעירים
[נשרפין] עמהן חטאת
ציבור מתנה לכהן ר
רצו אוכלין אותן ע'
לבעלים רצו מפשטין
על גב עורן אבל עול
את העולה ונתח אותה
הכהנים זכאין בעורה
הקריב לו ידוע פרט
כיפורים) ואונן שיכול
לאכילה זכוי בעור
יהיה פרט למחוסר כי
ות"ק נמי תיפוק לי

בקל וחומר טרת וכתב
יד ליה פרט למבול יום ומחוס
נאל למעמיה ²דאמר רבי יוח

נאמר באשם שלו יהיה מה
מן מופני דאי לא מופני איכא
יהיה קרא יתירא הוא: ב
להפשיטן אין עורותיהן ל
רבי חנינא סגן הכהנים
אמר רבי עקיבא מדבריו
יאמר הכהנים בעורו ויחכו
לכית השריפה: גמ' כל של
ואע"ג דאפשטיה לעור קודם
אין הדם מרצה על העור ב
פסול קודם הפשיטן אין ע
ס אתאן לרבי דאמר הדם
ברבי שמעון סיפא רבי אס
ומודה רבי ישאין הפשט
מעון סיפא נמי ר"א בר"ש

וְעָמְדוּ בְּלֵב בָּשָׂר כְּגוֹן אֵם וּפְסָל הַבָּשָׂר וְ
וּפְסָלוֹ אֵינֶנּוּ פְסוּל זֶה קוֹדֵשׁ וְזִיקָה:
מִבְּשָׂר: וּמוֹדֵר רַבִּי אֵלִינן הַפֶּסֶט קוֹדֵשׁ
אֵשׁן הַכֵּינִים וְגַם רִגְלֵינן כִּבֵּךְ שֶׁאֲסוּר לִשְׂרֹף
רַבִּי קְדוּסִים קוֹדֵשׁ הַפֶּסֶט הַכֵּינִים וְגַם
רַבִּי וּמִשְׁמַנֵּיהֶן דְּבָרָה בְּהוֹם: קוֹדֵשׁ שֶׁנֶּאֱמָר
וְדָם מִזֶּה עַל הָעוֹר בְּלֵב בָּשָׂר: לֹאֲכֹר
עוֹר דְּלִינן מִשְׁמַנֵּיהֶן וְהוֹרָה לֵב עוֹר
וְדָם הוֹמֵר הָעוֹר קֹדֶשׁ רַבִּי אֵלִין עוֹר
וְכָל שֶׁן וְגַם אֲחֵר הַפֶּסֶט וְאֲחֵר זִיקָה
וְגַם: וְהוּא שֶׁכֶּתֶם רַבִּי דִּישִׁי לֵאמֹר גִּזְרֵי הַלֵּחָת מִכִּסְמִים,
וְגַם וְהוּא בִּין רַבִּי עֲקִיבָה שֶׁפִּתְּרוּהוּ שֶׁ רַבִּי חִינְנָה (וְהָאֵן)
לִכְבֹּד רַבִּי שִׁמְעוֹן הַלֵּחָת מִכִּסְמִים, (וְהוּא דִּישִׁי) (וְהוּא)

עורה ת"ל יעור העולה
 לי אלא עור העולה
 ונני ת"ל עור העולה א
 אני מרבה אף קדשים
 יולה קדשי קדשים אף
 כי ישמעאל אומר עור
 העולה עירות קדשי
 ומה עולה שלא זכו
 קדשי קדשים שזכו
 בעורן מזבח יוכיח
 בעור מה למזבח שכן
 בכהנים שזכו במקצת
 לו בכולהו רבי אומר
 בזבחו אלא לעור העולה
 עור מהלך אחר הבשר
 הנשרפין הן ועורותיהן
 ואשם זבחי שלמי
 צו מפשיטין אותן לא
 עורן קדשים קלים
 אותן רצו אוכלין אותן
 נאמר בה והפשיט
 הנתחיה יכול לא יהו
 ת"ל יעור העולה אשר
 למבול יום (וימחוסר)
 לא זכו בבשר שהוא
 שאינו אכילה ת"ל לו
 פורים ומבול יום ואונן
 מדינא מילתא דאתא

לה קרא ורבי ישמעאל
כיפורים ואונן ותיפוק
מזשום רבי ישמעאל

להלן עצמותיו מותרין
א למיפרך מה לאשם
מלתני כל הקדשים
בכבדים לאחר הפשיטן
ממימי לא ראיתי עוד
למדנו שהמפשיט את
מימי אומרים אין לא
א זכה המזבח בבשרד
וריקה מני רבי אלעזר
פני עצמו אימא סיפא
וריתיהן לכתנים לאחר
מרצה על העור בפני
אבי מדיסיפא רבי
קורם וריקה רבא אמר
מאי מורם הפשט

אין קדם מזלע עליי אף העור
אחלן לרבי. דפליג עליה דרבי
 וריקא. אפי' דלחמ' הדס ממי
 וזוהי דהס כל קלן א' גמי'
 וזוהי היטל דלחמ' דהפשיט
לפשיט. ה'קודם וריקא אין עו
גמרא ל'פשיט. דהיט' וזלח
 פשיטא אחא יפשיט' ועזור
 פקול אלא הנפקל ע' העזר
 ה' אכל אס קודם הפשט נפס'

מבשרת מורא לא בי אלא לא (בבב) (ברכות)
 א' ילי' מינה. אס מדרש' היסור נפל מבני
 (שבת) (שבת) וכל זה כד' מחבלי לפר' כד'

מסורת הש"ס

(א) ה"כ צו פ"ט ה"ג ואילך
(ב) כה"ע (כ) | פסחים יח: וש"נ;
(ג) לעיל פו, (ד) עדיית פ"ב מ"ב,
(ה) | ע' תו' לקמן קד, ד"ה א"ר
עקיבא, (ו) | כחיות כג, |
(ז) מנחות ה, (ח) | ל"ל דף סב:
וכן איתא שם לד: |

הגהות הב"ח

(ב) ישי"ר ד"ה ה"ג וס' ולתיוב
הבא קמרי:

גליין היש"ם

למנוח יחסיים אומרים וכו'
א"ל יצא לבית השחיפה ע"י
שכונות דק יא ע"כ כחוס' ד"ה
מסוס פורס יס"י|:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ב) העזרות שיכולו כ"י הד"ח
 (שס"ב: כא) חזקת ראוי נחלק
 "ש"ח: בב) ל"ל לאכילה
 "ש"ח: ב) יוצא לבית
 השרפה ל"ל "ש"ח: ב"י ביה

[illegible]

הוא יצא לדרך. וזוהי תחילת המסע.
מסעו של אברהם, וזוהי תחילת המסע.
הוא יצא לדרך. וזוהי תחילת המסע.
מסעו של אברהם, וזוהי תחילת המסע.
הוא יצא לדרך. וזוהי תחילת המסע.
מסעו של אברהם, וזוהי תחילת המסע.
הוא יצא לדרך. וזוהי תחילת המסע.
מסעו של אברהם, וזוהי תחילת המסע.
הוא יצא לדרך. וזוהי תחילת המסע.
מסעו של אברהם, וזוהי תחילת המסע.

שימה מקובצת

וּמִצְוַת שְׂמִיחָה שִׂיחֹתֶיךָ חֲבֵרֶיךָ
בְּעִלְיָה עִין שְׂרֵת מִהֲרִים
מִיֵּד סִי תִית וְקֹלֶךְ סִי תִפְרִיחַ

ה'ס"ז ה'תלכ"א כתבמים דסליגי
גריס שריפה דלא שינא שריפה
דיי משטט דרית עשה לו קוים